

FRANK BUUNK

Simonis & Buunk Kunsthandel, Ede

Onlangs verscheen het boek *Valse kunst. Hoe de kunst koper bedrogen wordt*, geschreven door Sander Kooistra en Ard Huiberts. De publicatie deed binnen de Nederlandse kunstwereld nogal wat stof opwaaien, en de media reageerden happig op de deining die ontstond. De auteurs stellen (terecht) dat de kunstmarkt overspoeld wordt door valse en gestolen kunst, die 'gewoon' verhandeld wordt. Met name kleinere veilingen en kunsthandelaren worden beticht van bewuste misleiding van de argeloze kunst koper, omdat zij werken van onduidelijke of valse signatuur niet als zodanig ter verkoop aanbieden. De 'normen en waarden' zijn bij deze lieden verbasterd tot 'wormen en maden'.

Zwendel in de kunsthandel is al zo oud als het vak bestaat. Ophef en publicaties erover evenzo. Roem-

het boek van Kooistra en Huiberts dus eigenlijk niets nieuws onder de zon, zou je zeggen. Wellicht niet, maar het is goed dat de kunstmarkt - zowel aanbieders, bemiddelaars als kopers - weer eens wordt wakker geschud, en dat een breed publiek middels een toegankelijk boek wordt gewezen op het bestaan en de omvang van malafide praktijken binnen de Europese kunsthandel.

Het toont de noodzaak van de potentiële kunst koper om zich goed 'in te werken' alvorens tot aanschaf van een schilderij, beeld of ander kunstobject over te gaan. Het advies daarbij: niet te impulsief kopen, maar eerst informatie inwinnen over de kunstaanbieder met wie je in zee wilt gaan. Trek diens reputatie na bij de TMV

ECHT OF VALS?

OVER ETHIEK EN AUTHENTICITEIT IN DE KUNSTHANDEL

rucht is het boekje *Kluchten en Drama's in den Kunsthandel* uit 1944, geschreven door een kunsthandelaar onder het pseudoniem Inge Wijde. Hierin stelt de schrijver zich ten doel de kunstliefhebber een beetje wegwijz te maken op 'het doornige pad der kunst' door deze een keur aan kunstpraktijkgevallen en 'De tien geboden voor den kunstkooper' voor te schotelen. Jaren eerder, in 1926, verscheen *Knoeierijen in den schilderijenhandel* van M.J. Brusse, het resultaat van, zoals hij schrijft, "een onderzoek, ingesteld bij kunsthandelaren, veilinghouders, restaurateurs, kunstgeleerden, verzamelaars, antiquairs, 'ontdekkers', 'kratsenjagers', scharrelaars, knoeiers, vervalschers, 'neppers', en hun handlangers". Het verhaalt over onder meer het maken en herkennen van valse schilderijen, en de misbruiken in de handel en op veilingen. En zo zijn er daarna nog talrijke publicaties verschenen over de minder mooie kanten van het kunstbedrijf. Met

(Federatie van Taxateurs Makelaars Veilinghouders in Roerende Zaken), de VHOK (Vereeniging van Handelaren in Oude Kunst in Nederland) en de Stichting Ned-Art, alle gevestigd in Amsterdam, of een andere erkende brancheorganisatie op het gebied van de beeldende en/of toegepaste kunst. Deze schrijven de gedragscodes voor waar de betrouwbare kunsthandel zich aan dient te houden. Onder hun leden bevinden zich overigens ook veel kleinere kunsthandelaren en veilinghouders. Deze kunnen mijns inziens dus niet over een kam geschoren worden: velen van hen zijn te goeder trouw en handelen volgens de onderschreven gedragscode. Integriteit is hierbij het sleutelwoord. Dit is de basis van de beroepsethiek van de kunsthandel, met zijn veelal ongeschreven wetten. Garantie op authenticiteit en een zuiver deskundigenoordeel, gebaseerd op grondige kennis en jarenlange ervaring, staan hierbij het hoogst in het vaandel.